

s. 1-5, 25-25, s. 5-7 ACC. N.R M. 9429: 1-25.

Landskap: Skåne, Södermanland Upptecknat av: K. R. Nilsson

Härad: Svartlösa Adress: Rönninge

Socken: Kristianstads härad, Salem Berättat av:

Uppteckningsår: 1944 Född år i

Jubifianget förr. s. 1-19.

Om människans förfäder. s. 20-22.

Om två fosterbröder, - den ene blev
mördad men "gick igen". s. 23-25.

(från Skåne)

Skriv endast på denna sida!

M. 9429:1.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Några av mina minnen av Julfirandet och
och Julseder

av H. R. Nilsson Rönninge

Den första julen jag hade något särskilt kraftigt minne
var år 1876. Jag gjorde 2 bröder förläder och en 8
eller 10 kusiner skulle fira julen hos min farfars förläder
i Karlby, en och halv fyrdingsväg (cirka 5 kilometer) väster
från Kristianstad. På Galvet i Slagås breddde farfar
ut halm över hela gården till en höjd, lite högre
än en staträtt, ungefärs som hälften i sängarna, men
icke högre än bordet. Den i halmen skulle vi barn
leka och hade mycket roligt, fick vi fall i botten
på nätet skulle vi gissa vem det var, vi körde under
sängar stolar och bord och ibland visste vi icke var
vi var i rummet. Det rummet antas jag vara ungefär
över 250 meter kants närmare 5x6 meter. Men höjden var
minst 2 meter med lyktor i taket. Nallen bekanta

M. 9429:2.

LUND S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV 2)

i halmen reste vi oss ibland vid bordet och fick da
en matbit, som bestod: då av fläsk och bröd som utde-
lades av Farmer som passade bordet de andre åldre var
för det märk i ett annat rum ell kök. Men så kom
de in med en Brännvinflaska, alla barnen stille,
derför att det var Julafton ha en heder sips brännvin
Jag hade en kusin som var i en månad äldre än mig
han skulle ha fört, sedan var det min tur, jag sätta att
han frymde lite men trodde inte att det var något farligt
och stod till sago det fört liksom min kusin Otto, men
jag blev annat vissen det brände i halsen van aldr
kunde ikke andas faller ibell i halsmen och hig den och
kräckte och bara kräckte till jag kommande och så vart den
Julen förstörd han det gick för mina yngre bröder och
kusinen det red jag ikke.

Det dera på Julen 1877 var jag på samma sanna ställe
med litrande lekor och möjen. Jag hade då en broder Gustaf

som dog under sommaren 1877 så vi var där båda 2
bröder men flera businer. När de kom med brödernas fläskan
var jag ållst. men jag hoppade och bad att få slippa, för det
förra året hade julgäden man försökte briga mig och
sade att det var fin att jag fått det i vagnskrypen och det
skulle jag akta mig fin, ejt var det inte farligt. Men jag
medlade. litetvis. till slut fick jag medhålla först av mina
sedan av flera och då tog han som hade hand om fläskan
och gick. Julen 1876 glömmer jag aldrig; för så sjuk
som jag då kände mig har jag aldrig hänt mig och jag
har aldrig haft någons stada av att jag blivit absolutist
Förjämnde juster till 1882 har jag ^{vara} hemmet hos mina
föräldrar därefter har mästeren der jag lärtes smedytat
Här sedan på spisstället hittar jag blivit gift 1893 men den
är ingenting att säga annat än den vanliga maten
har varit tubfisk och potatis, fläcksylt och rödbeter
smör och bröd och därefter risgröt, på en del ställen

svagdricka eller öl till grötens istället för mjölk. På ~~en~~
många ställen en mandel i grötens, och den fick mandeln
haade rättighet att äンsta sig något för det kommande
året. Jag har även varit med då det skulle rimmas
för grötens, men det gick så tok, för när den förste
rimmade reste sig ett fruntimmer och saade det
var oförskämt att hon står och läser upp det rimmet
som ~~ha~~ haade gjökt och lärt sig bara för ^{1. hon} jag ~~ha~~ skall
kunna rimma och det blev slutet på rimmandet den
görigen. Vid ett enat tillfälle som jag minns gjek det
bittere. En dräng rimmade:

Denna gris är kökt i en grype, och inte i ett ägg

Den som får äta och ryta, skall ha mycket skägg

Den derpis i tur varande pojkar klände det bra och rimmat

Denna gris är kökt av en köksa och inte av ett hynnes (höns)

Taror ni inte jag har skägg fäst det inte syns

Bland annat hörde jag en gung en pojka säga

M. 9429:4.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV
41

svagdricka eller öl till grötens istället för mjölk. På ~~saga~~
många ställen en mandeln i grötens, och den fick mandeln
haade rättighet att önska sig något för det kommande
året. Jag har även varit med då det skulle rimmas
för grötens, men det gick inte bra, för när den förste
rimmade reste sig ett fruntimmer och sade det
var oförskämt att hon står och läser upp det rimmet
som hon ^{hur} hade gjort och läst sig bara för innan jag skulle
kunna rimma och det blev slutet på rimmandet den
gengen. Vid ett annat tillfälle som jag minns gjort det
bättre. En dräng rimmade:

Denna gröt är kokt i en grype, och inte i ett ägg

Den som får äta och ryta, skall ha mycket skögg

Den därpå i tur varande pojken klarade det bra och rimmat

Denna gröt är kokt av en köksa och inte av ett hynsas (höns)

Taror ni innan jag har skögg fått då inte syns

Bland annat hörde jag en geng en pojkes sago

M. 9429:6.

6)

Julen tillsammans och då mitt de nog också besökte den kyrkan där de blev konfirmerade, jag vet flera stora familjer här i Salems som 12 till 14 barn en som heter Eriksson har 14 barn, endast ett eller 2 hemma, de andra arbetar i Stockholm, en som heter Vanskönn även som arbetar i Bergshamn 12 barn, och Wernerberg adjunktare på Fogelsta 12 barn och s.v.

Men - det är icke alenast i kyrkorna man samlas till julotta även idrottsföreninga, Nyckelhets föreningas parkföreningar ställer till julotta, jag var medlem i en National gudstjärndags och jag blev uppsedd att hålla föredraget vid denna julotta, en skolbarns Tydlander hade föregående år titulat anförande, och gick de på mig, i det följande har jag skrivit om det anförande jag då hitt, för att skriva något mer om julen än mina egna upplevelser, jag har icke anstrivet detta mer än en gång förr och då blev det inför

vad denna eller ö till gräten istället för mjölk. På ~~måga~~^{en} många ställen en mandel i gräten, och den fick mandeln ha det rättighet att ämcka sig något för det kommande året. Jag har även varit med då det skulle rimmas för gräten, men det gick inte, för när den förste rimmade sente sig ett fruntimmer och sade det var oförskänt att hon står och läser upp det rimmet som ^{hon} hade gjort och lärt sig bara för att jag ^{hon} skulle kunna rimma och det blev slutet på rimmandet den gången. Vid ett annat tillfälle som jag minns gick det bättre. En dräng rimmade:

Denna gris är kokt i en gyte, och inte i ett ägg
Den som får äta och ryta, skall ha mycket skägg

Den derpå i tur varande pojken klärde det bra och rimmo
Denna gris är kokt av en köksa och inte av ett hynkes (höns)
Tavar vi inte jag har skägg fått det inte syns
Bland annat hörde jag en gång en pojke säga

Juta äppen är den enaste som vi få eda så
mest vi orkar, far kunne kiva på boret, men
ja kunne knapt röta mig från boret.

Vad är ni då, men ni blevo så mätta?

Ja! vi åtde sitt å pannstaffler ^{oss} i så vidgröd. (risgryns)

Här uppe i Sörmland är det mera vanligt med Torsen
som delar ut julkakorna och även iour min familj
har vi brukat den sedan de senaste ²⁰ åren även Lucia
firandes hålls mycket i helg här. Jag kan inte minnas
att jag varit på någon julotta i en kyrka för att jag
kom hit upp, här jag många gånger varit i Salems vacker

^{byggd 10 och 11 hundradet} gamla kyrka på Julotta och det har samband vi intygetat.

folk der, alla ikke kommat komma in i kyrkan så de har
blivit häringa att seja är sedan flera år tillbaka
hållit 2 julotta en kl: 5 på morgonen och en därefter
kl: 7 Det är också många barn till statare och bopare
från Stora veden hem till försommars för att fira

Julen samlas och då vill de nog också besöka
den kyrkan där de blev konfirmerade, jag vet flera
stora familjer här i Salens som 12 till 14 barn
en som heter Eriksson har 14 barn, endast ett eller 2 hemma,
de andra arbetar i Stockholm, en som heter Vanskås
även som statare i Bergshamn 12 barn, och Werkerberg
djurkällare på Fjädersta 12 barn och s. v.

Men - det är ictke alenast i kyrkorna man samlas till
julotta även idéella föreninga, Nykterhets föreningas
fackföreningar ställa till julotta, Jag var medlem i
en National gattemiljö och jag blev utseendet att
hålla föredraget vid denna julotta, en skällande
Tydandet hade föregående år hört anförande, och glitt
de på mig, i det följande har jag skrivit av det
anförande jag då hörde, för att skriva något mera om julen
än mina egna upplevelser, jag har ictke anstrivit
detta mera än en gång förr och då blev det inför

i Werkmästare tidningen för December 1914. Jag shall
vara den tidningen närmastens, men har icke kunnat finna
den nu, kanske jag kunde skriva bättre då, jag vet inte
men jag litas på mitt goda minne som nu börja
svigga mig. Hefter till detta anförande har jag hämtat
från föredrag och föreläsningar jag hörde, ja har alltid
varit mycket intresserad av vetenskapliga föreläsningar
för dessa hade jag lättast föi att komma ihåg och
kunna uppvisa dem så gott som ordagrant.

Intet längre ville de att jag skulle hålla samma anföring
vid Jubelboden som jag även gjorde med ett litet tillägg
om Millions underbara dikt om det färlöckna paradiiset.
Men när de sedan begärde att jag skulle hålla den
för tredje gången, där svarade jag: Jag är väl ingen
Präst eller Professor i hälften.

H. R. Nilsson, Rinnunge

Julens betydelse från äldsta tider!
av K R Nilsson. Rönninge

Sedan årtusende tillbaka hara vi här i de nordiska
länderna firat julen
och givet högtiden olika betydelse, så har man
kallat den för en "Hoppets högtid" en "Missons högtid"
en "Löftenas högtid" en "Fridens högtid" en "Ljusens högtid"
en "Glädjens högtid" en Barnens högtid m.m.

Ur språngligen har väl ändå julen varit en "Hoppets
högtid" då våra förfäder utriktas ur hem ^{befann sig} inom den
långa vinternattens områden.

Det är ju så med det undamedvetna själslivet
hos människan att när medgångar, källa, märker, och
umbärande är allvarändande och man ser en ljusning
samt får ett hopp om att det skall blixt nogot bättre,
då kan man ofta, bliva lika glad som om något var

var helt vunnit. De gamla Feniciens läerde att Gudomliga männen givit människan 3 saker istället för alla alla de vedermöder, sanger och bekymmer vi får utöva här under vår jordlevnadsring och dessa 3 ting varo "Sömmen" "Hoppet" och "Kratket" men störst av dessa 3 ansågo de "Hoppet" vara såsom den största tillfredsställelse som kan tillägnas en människa, för när "Hoppet" svikta då är det uts med mänskligheten.

Och det var en sådan "Hoppets Ljusstöde" som har varit förfader givit upphovet till julfirandet en sak som vi ické bor glömma.

En Engelsk forskare Dr. Biedenkapp som tagit till sin lifs uppgift att söka utpräka triernas ursprung och urkem, (trierna är som bekant dessa 3:e delen av den vita rasen, en andra bedjedel är Semiterna och Hekaberna? sedan delas åter trierna i flera grupper såsom Germaner, englossare, alborningar (måstan niovisse)

Hinduer med flera) Dr. Biedenkapp har skrivit deras
sina forskningar i "The stricts Home i the "Weda"
eller "Det märka och kalla urhemmet sådant som det
omtalar i Rig Weda". (Rig Weda är den äldsta av Wedas
böcker och skriven för mera än 6000 år tillbaka i tiden)

Deri stod omtalat om den långa vinternattens
Prästerna och deras utsedda offrade och bad till Solen
att komma åter, för dem gällde det att om Solen
åter visade sig, man kan lättare tänka sig än
beskriva vilken ångest och förtvivlan som bemökt
detta folk som hela vis ej kände till konsten med
konstgjort ljus och vars kärlekspå i stora omni ej
strakte sig längre än att Solen en gång skulle bliv
bonka och aldrig visa sig mer, för dem gällde det
att om Solen ännu en gång visade sig, det gällde
menschlighetens eller stamnens vara eller inte vara,

man blickade efter Solen som en livgivare, och när Solen för första gången visade sig efter den långa vinternatten uppsödade ett ändlöst Jubel men omfannade och kyste varandra, gav varandra gåvor och repade Jul, Jul man kallade Solen för Jul (spåket var på den tiden då Rig Veda skrevs så ordfattigt att stamordet Jul kunde betyda mycket, det som var runt och det som gick runt det var Jul (Hjul) det som lyste var blickstende och skönt det var Jul (Juvel) och det som framkallade glädje och orvationer det var Jul (Jubel) o.s.v.)

Först Tolen första gången efter den långa vinternatten endast visade sig några få minuter var detta tillräckligt för att skänka dessa värta tillräckligt först förfäder en glädje och tillfredsställelse som är främmande för många, och som vi nutidsmenniskor knappast kan göra sig en förståning om "Happet" var runt det skulle återigen bli en ny vår och en ny sommar med

M. 9429:12.

skärdar för upprätthålla livet, och den jul vi nutids-
mensen firar är endast ett svagt återstken av den
tillfredsställelse våra förfäder kände då de för första
gården firade jul för cirka 6000 år sedan.

Vi hara här att våra förfäder över Uralbergen
kommit hit till dessa trakter - en sak som vi ickes-
kraft stål att betrakta. Och derigenom har vi fått
veta mer om Julfirandet i senare tid framst genom
Riksantikvarie Oskar Montelius vars föredrag jag
hört flera gånger.

För cirka 4000 år sedan vet man dermed
att folket i byggderna sände spejare upp i fjällen
då de tyckte att solen varit borta tillräckligt länge,
och när dessa spejare såg solen återkomma, gav de
tecken till folket i byggder ak börja Julfirandet.

Hur kunde dessa spejare ge tecken till folket
^{under natten} i byggdern? Jo! "De hade sedan då lärt sig

konsten att göra upp eft redan då!" (Åsker Mandelius
egna ord.)

För bortåt 1000 år sedan visste man mera genom
samme forstare, den långa vinternatten hade dragit
mera mot norr, man sände även där ut forstare
eller spejare till fjällen, ej såsom förr, för att se när solen
kom åter utan för att mäta skuggans längd, och när
det visade sig att skuggen efter nigen fjälltopp ej mera
ökade i längd, då sändes budkavlen till folket i
byggderna att börja julfirandet. man firade sedan
julen i 20 dagar och innan i väst tid är julafte-
ren första dagen som åter i längd, Et gammalt ord-
står från äldre tider: "8de dag jul har dagen ökt sig
ett Handfist" menades att efter 8 dagar hade skuggan
efter nigen fjälltopp förkortats så mycket som en hufvud-
bar i ett steg.

Vad man mera vet från der tiden var att funder-

Jubhögsleder

Tantade de översvinska vikingar sina Brage-löften! Med högre på galtens huvud och vänstra handen på svärdfasset avgjora de nordiska vikingarna sina "löften", över de stordåd de skulle utföra under det kommande året. Men vad ännu mera var. Ett sådant Brage-löfte fick icke under många omständigheter brytas, härdre vägde de livet än de bråto sina Brage-löften.

När Frankrike på 1890-talet firade Normandiens Tusenåriga tillvaror med gant och iståt, fick man veta att Frankrike varit mycket besvärad av de nordiska vikingarnas härjningar som många gånger vängde ånla med till Paris. Den franske konungen intjöd då en av de Nordiske vikinghärdingar att taga en del av landet i berikning mot villkor att färsvara landets gränsar i norr. Denne härding avgav då ett Brage-löfte då de

toga Normandien i besittning, att "han och hans efterkommande och folk, skulle för alla tider försvara Frankrikes gränsen från det hället!" Det ärnu efter 1000 år hader ingen fiende kommit över Frankrikes gräns från det hället. Var finner verldshistorien ett likanande exempel på, att man med en sådan stat fikt minnet av att ett främmande folk tagit en del av deras land i besittning. En Engels skribent skrev under festlighetsåret 1896 att de gamle Nordboarnas största styrka och framgångar, berodde på det sätt de uppfyllde sina en gång angivna löften. Denisen gärde: "Härlig dö än bygga ett hälte" och man finner väl knoppart i något land der folket söker så sammessamt infria sina en gång angivna löften som invasionsarna i Normandien.

Str (glänt årtalst) blev det beslut på ett kyrkomöte att Jesu födelse skulle firläggas till den dagen, då de i de Nordiska länderna firade sin Jul. Detta bidrog

mycket till att Christendomen blev lättare införd i Norden omkring 8 a 900-talet, sedan dess har vi här i vårt land huvudsakligen firat julen till minne av Jesu födelse, men många av de seder och bruk som förekommo före Christendomens införande, är nu in i våra dagar, såsom t. ex. Tomtens utdelning av givor (Julkalupper) riktigt förfärande av mat och dryck m. m.

Träts Christendomens välsignelsebringande inverkan för de kringboende folken, som ej mera varo så besyrade av vikingarnas häxningsbeg, made likväl Christendomen en mentlig inväckan på Nordlärrna. Christendomen lärde att abstänksamt avgöra löften, och löften att skada andra finja utan risk brytas, löften bröts oftare och oftare efter den tiden, sian abstänksamma, och försvagade dermed karaktären hos de fånt si övervintriga Nordlärrna.

Vi hara nu hört att julen varit en "Happets högtid"

en "Minnesas hägtid" en "Löftenas hägtid" men det är ännu
mera som Julen och året kretsgång minnner oss om; fram-
stående tankare och filosofar har sett det mänskliga livet
i samband med denne kretsgång, livet börjar svagt liksom
liksom Sol, varme och växthet vid Julen, sedan blir det
en y. ungdomens eller "Livets vår". deraf den "Livets Sommar"
så en "Livets Höst" och sist en "Livets vinter" som de
färsta mänskor aldrig nå! Men även en annan krets-
gång minnner oss Julen om, det har varit olika sätt
eller bättre för oss mänskor att endes här på jorden.

En av antiken störste Filosofen "Platons", ~~Levinus~~
har skrivit derom: att det en gång varit en mänsklighetens
Guldålder, då jorden bar sina rika sköldar av
allt vad mänskligan behövde för sin nöding och
upphörlighet, och man levde i fred och endrätt till-
sammans, sedan blev det en mänsklighetens Silver-
ålder och den sätter ^{ta} "Platons" hervid i (för cirka

M. 9429:18.

2900 är sedan nästan sannat med "Homeras") kallade han för en mänsklighetens Kopperålder, sedan skulle det bli en mänsklighetens Järnålder då järnet och svärdet skulle regerade på jorden, derafter skulle det åter gå uppåt och framåt för mänskligheten det skulle åter bli en mänsklighetens Kopperålder en mänsklighetens Silverålder och slutligen en mänsklighetens Guldålder. Då mänskorna skulle ha på jorden som ett enda brödraskapbund ^{*)} och åtrycka alla de beträntigheter de kunde önska sig av livet.

Vilka teoris "Hesiodes" hade för dessa tider påstående lätt nog vara för ^{så god som möjligt} osäkert att utforsta, men ett vet vi: det har varit en bronsålder och derafetter en järnålder och vi kunnar då fråga: Hur är det i vår nuvarande tid? går det fortfarande utåt och nedåt för mänskligheten? Eller har en förbättring börjat inträda? En känd vetenskapsman har skrivit denna

Trots de nuvarande kriget, och trots de många konflikterna ger det likväl upptå och framåt för mänskligheten mot ett Gudomligt mål, karlars arbetsrättar och lättre borttackade bekämpningar m.m. Man kan icke annat än hänse med denne vekenskriften, då man på hänker på alla de ideella föreningar som i vår tid bildas för att hjälpa varandra dä mänskhetens upptå, såsom sjukhus, begravningskårer, fackförbund, orgelkörers föreningar med flera, då man istället för, ett, eller ett par handrar är sedan målt bildade föreningar för att bekämpa och själva varandras. Om vi sedan var och ^{en för} sig, bland våra närmaste vill bidraga till denne frammar och påskynda förverkligandet av mänsklighetens förbättring då har ^{vi} likväl gjort något för denne godes sak. Och får vi sedan "Hoppet" om att det för mänskligheten en gång skall råndas en ljusare och lyckligare framtid. Da kan ingen makt i verlden och inga motgånger komma förhindra oss från, att arbeta för ett så idétt mål, som att för mänskligheten upptå och framåt.

Av R Nilsson

Hur många förfäder har en enda manitka haft
sedan Christi födelse

Vareje personen har utan motsegel 2 föräldrar, dessa 2
har också varandra 2 föräldrar eller 4 dessa tyllerliga 2
varandra o.s.v. om vi sedan räknar med 58 generationer,
eller 3 generationer på varje århundrad så skulle det bli ca
2.2.2.2.2 osv till 58 talet. Det skulle bli ca

288,230,376,151,711,744 lägger man här till alla de övriga 57 generationer
från 2+4+8+16 och så vidare så skulle det bli ca 576,460,752,303,423,486
femhundrafyrtioses tusen fyrsundravetia tresset
syuhundrafemtioses tusen trehundratre millioner
fyrahundrafjutioses tusen fyrahundrätioser = $2^{59} - 2$

De som förstått hur stor detta tal är
att så många mänster har knappast alla döda i beriktnas
familjer på jorden och likväl är det absolut rikt
räkning. För närvare finns på jorden runt 2 000 000

För tusen miljoner människor och vid Kristi födelse kunde
icke hystgondelen så många och möjligt ändå mindre
vilka slutsatser kan man dra av den?

En askiven lag jorden runt är: att broder får icke
gifta sig med syster. Men det är icke förbjudet att inde-
rider av en ras gifta sig med individ av annan ras.

Först man söker förhindra att stöd bebländar sig med
med. Oförstående, att ett kast i Indien bebländar sig med ett
annat kast derstädes att en Vit gifta sig med med en
Neger o.s.v. men likväl sker det ganska ofta. Jag hörde
av en sjökapten (Janne Persson) att han träffat på en
Smålärning i Sydamerika som var gift med en Negers
kvinna besökte deras hem (på intygduon om hennes son
hemin som lärde sig att tala svenska). Det var ett svagt
och brevigt hem så man kunde knappast intyма sig
det bättre, de hade 4 barn vilatade. Dessa barn
är varken Svarta eller vita, och om de sedan gifte

sig och fortfarar sig generation efter generation så
skulle det ikke dröja så länge så länge, innan dessa
fyra kunde stå i slägtförhållande med en stor del
av Jordens befolkning enligt uträkningarna med den

Jag har med detta endast vårt bevisa förmedlingszielin
Enligt de lärda Vetenskapsmännen och rasforskarnas finnes
finnes det knappast någon, som man kan med säkerhet
säga, att den eller den är en ren etrier eller German, men
kan endast säga att de är till övervägande delt
höörande den ena eller andra stammen. Men derom
kan man säga att hela mänskligheten är ett Brödra
förbund, för alla är vi i släkt med varandra
på längre eller kortare rum

Detta skulle nog de lärda som ägnat sin tid
och arbete i denna sak kunna utreda betydligt bättre
än jag finnor

H R Nilsson Rönninge

De två fosterbröderna

Två pojkar bleva uppfostrade i samma hem någonstädés
i nordöstra Skåne, de arade sig väl bleva stora och
starka, samt varo alltid eniga och askiljaktliga. De
lito sambändig värva sig till Gardet i Stockholm.

Efter två års tjänstgöring, fick den ene av dem permis-
sion under Julen, för att resa hem och hälsa på sina
fosterföräldrar. Men — han föbbes borta. Han hade
aldrig kommit hem till fosterföräldrarna och aldrig försök-
at uppuspina hanom varo fruktbaras.

Det derpå lik Julen fick den andre fosterbröden
permision i sammas röfe, han reste med gästgivare
skjuts och när han tog nattläge på en gästgivargård
mellem Småland och Östergötland kunde han icke
varna utan bärktes på sin fosterbröder, rätt som
det var säg han sin fosterbröder framför sig vid
sängen. Han blev glad och sade: Jassé, jag hiffa-

på dig här, jag har saknat dig mycket." Den andre svarade: "Ja! är den sång der du nu ligger blyt jo mördat i dag för ett år sedan, Gustavsen och hans hustru äro mördana och jag ligger begravnad mellan dem och de spillans i stallet ställ om att jag blir kristlig begravnad och mördana får få sitt straff". Han svarade: "det skall jeg göra om du vill meddela mig en timme innan jag skall dö" och fick till svar: "Ja om jeg kan!" —

Han kunde sedan icke svara utan steg upp och klädde sig, gick tidigt ut för att uppsöka länsmannen som lyckligt nog ej bodde så långt från platsen, redan på förmiddagen blev stallet genom länsmannens försyn uppgrävt man fann liket efter den saknade Gardisten som blev sikt till Gardet i Stockholm för att begravas där och mördana fick sitt straff.

Många år efter denne händelse hade den bielevande fastebroden bliv Skejkjunkare i Kristianstad, var gift

En dag då styckjunkar tillsammans med några kamrater hade en liten fest öppnade salsdörren och en Gardist i nedfald visir repade "om en timma är det slut!" Det blev allmän förvåning men styckjunkarna förklarade, att budskapet var till honom från hans farfar, att om en timma var han död, och böjade sig adio med dem alla han kunde träffa, tillsammans böjade malkas mot sitt slut allt mer och mer, men sin hustru hade han ikke träffat förr att be adio, han begav sig då ut på gatorna för att söka henne och i västra promenaden vid Tivoli fick han slutligen se henne i salutens med batteriets kapten. Tiden var så gott som utgången då han rusade emot den av alla krafter Kaptenen som fiktades ett överfall eller en tragedi drog upp sitt skyttröpne för att värna honom; men han föll död med utan att ge ut sjukskrift från sig. Här är H. R. Nilsson

Rönninge